

Asia Televisiolähetysten suoja

Hakija Opetusministeriö

Annettu 28.4.1987

Tiivistelmä *Opetusministeriön pyytämänä lausuntona Suomen mahdollisesta liittymisestä Euroopan neuvoston televisiolähetysten suojaa koskevaan sopimukseen (1961) tekijänoikeusneuvosto esittää kunnioittavasti seuraavan.*

Tekijänoikeusneuvostolle annettu toimeksianto

Opetusministeriö päätti 23.1.1986 tekijänoikeuslain 55 §:n nojalla antaa tekijänoikeusneuvoston tehtäväksi valmistella Suomen mahdollista liittymistä Euroopan neuvoston televisiolähetysten suojaa koskevaan yleis-sopimukseen vuodelta 1961 myöhempine lisäpöytäkirjoihin. Valmistelutyössä oli toukokuun 31 päivään 1987 mennessä laadittava selvitys sopimusten ratifiointiin liittyvistä kysymyksistä sekä siitä, mitä vaatimuksia sopimukset asettavat lainsäädännölle.

Euroopan neuvoston televisiosopimuksen tausta

Euroopan neuvoston televisiolähetysten suojaa koskeva sopimus laadittiin vuonna 1960 eli aikana, jolloin muita tätä asiaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia ei vielä ollut olemassa. Tarve saada aikaan kyseisen kaltainen sopimus syntyi alunperin Euroopan Yleisradioliiton EBU:n piirissä yleisradioyhtiöiden todettua olevansa voimattomia pyrkiessään estämään lähetystensä luvaton edelleen lähettäminen tai tallentaminen. Myös erilaisten musiikki- tai näyttämöllisten tapahtumien järjestäjät asettivat tapahtumiensa televisioinnin ehdoksi vakuuden siitä, ettei lähetystä tallenneta tai edelleenlähetetä luvattomasti.

Euroopan neuvoston sopimus on ensimmäinen kansainvälinen sopimus, jossa yleisradioyhtiön oikeus lähetyksiinsä on tunnustettu tekijänoikeuden tai naapurioikeuden kaltaisena oikeutena.

Sopimuksen sisältö ja suhde muihin sopimuksiin

Televisiolähetysten suojaa koskeva eurooppalainen sopimus tarjoaa suojaan yleisradiolähetykselle koti- ja ulkomaassa. Sopimuksen I artiklan mukaan sopimuksen mukaista suojaa saavat radioyhtiöt, jotka sijaitsevat so-

pimusvaltion alueella tai harjoittavat lähetystoimintaa sieltä. Radioyhtiölle on oikeus sallia tai estää muun muassa lähetystensä edelleenlähtäminen, välittäminen johtimitse tai tallentaminen sekä tallenteen kopioiminen ja tallenteiden tai niiden kopioiden avulla tapahtuva lähettäminen sekä julkinen esittäminen. Sopimusvaltioilla on sopimuksen 3 artiklan mukaan mahdollisuus olla soveltamatta tiettyjä suojamuotoja tai rajoittaa sopimuksen soveltaminen määrätynlaisiin radioyhtiöihin. Sopimusvaltiot voivat lisäksi säätää poikkeuksia televisiolähetysten suojaan ajankohtaisten tapahtumien raportoinnin tai efemääristen tallenteiden osalta.

Sopimuksen allekirjoittajahallitukset ovat Euroopan neuvoston jäseniä. Sopimuksen tarkoituksena on tukea jäsenistön yhdentymispyrkimyksiä muun muassa valtioiden välistä ohjelmavaihtoa lisäämällä. Tätä vaihtoa on kuitenkin sopimuksen laatimisen aikoihin ollut vaikeuttamassa edellä todettu yleisradiolähetysten puutteellinen suoja luvatonta tallentamista ja julkista esittämistä vastaan.

Vuoden 1961 jälkeen on laadittu mm. Rooman sopimus, joka osaltaan tarjoaa suojaa myös yleisradioyhtiöille. Suhteessa Rooman sopimukseen Euroopan neuvoston sopimus on alaltaan laajempi. Viimeksi mainittu tarjoaa yleisradioyhtiöille suojaa myös lähetysten luvatonta kaapelijakelua vastaan; ts. ohjelmien edelleenlähtäminen kaapelitse edellyttää aina alkuperäisen lähettäjäyhtiön suostumusta. Yhtiön perusteettomasti kieltäytyessä myöntämästä edellä mainittua lupaa asia voidaan saattaa välimiesoikeuden ratkaistavaksi.

Sopimuksen yksityiskohtainen sisältö

Sopimuksen artiklat 1–6 sisältävät sopimuksen varsinaisen substanssin. Artiklat 7–14 ovat sopimusteknisiä. Sopimuksen johdanto-osassa todetaan neuvoston tarkoituksena olevan jäsenten välisen laajemman yksimielisyyden saavuttaminen, jota tavoitetta edistää valtioiden välinen ohjelmavaihto. Tätä vaihtoa vaikeuttaa kuitenkin ohjelmien puutteellinen suoja luvatonta edelleenlähtämistä, tallentamista ja julkista esittämistä vastaan.

1 artikla

Sopimukseen sitoutuneen valtion alueella olevilla, sen lakien mukaisesti perustetuilla tai tällaisen valtion alueelta lähetystoimintaa harjoittavilla yleisradioyhtiöillä on televisiolähetystensä suhteen kaikkien sopimusvaltioiden alueella oikeus sallia tai kieltää

a) yleisradiolähetysten edelleenlähtäminen (rebroadcasting)

– ks. Rooman sopimuksen 13 artikla ja tekijänoikeuslain 48 § (edelleenlähtäminen vapaasti etenevillä radioaalloilla)

b) yleisradiolähetyksen jakelu yleisölle johtimitse

– ks. tekijänoikeuslain 22 a §:n 3 momentti.

– Sopimuksen mukaan yleisradioyhtiöllä on yksinomainen oikeus kieltää tai sallia lähetystensä kaapelijakelu. Tätä yksinoikeutta, jota Rooman sopimus ei takaa, ei ole mahdollista rajoittaa lisenssisäännöksin

c) yleisradiolähetyksen julkinen esittäminen merkkien, äänen tai kuvan lähettämiseen soveltuvan laitteen avulla

– ks. tekijänoikeuslain 48 § (esittäminen elokuvateatterissa tai vastaavassa)

d) yleisradiolähetyksen tai siihen sisältyvien valokuvien tallentaminen tai tällaisen tallenteen monentaminen.

– ks. tekijänoikeuslain 28 § ja 48 §, sekä valokuvaain 18 §

e) edellisessä kohdassa tarkoitetun tallenteen tai sen kopion uudelleen lähettäminen, lähettäminen johtimitse tai julkinen esittäminen, poikkeuksena se, että radioyhtiö on sallinut tallenteen tai sen kopion myynnin.

2. Kohta sisältää kansallisen kohtelun periaatteen. Jos sopimusvaltion kansallisille yhtiöilleen tarjoama suoja on sopimuksen suoja laajempi, tätä suojaa nauttii myös toisesta sopimusvaltiosta peräisin oleva yleisradiolähetys.

2 artikla

Suoja-aika on määrätty 20 vuodeksi.

– vrt. tekijänoikeuslain 45 § 2 mom. ja 46 § (25 v)

3 artikla

sisältää sopimusvaltion omaa aluetta koskevat varaukset:

a) mahdollisuus evätä suoja johtimitse lähettämisen osalta omilta yleisradioyhtiöiltä sekä rajoittaa se toisen yhtiön osalta 50 %:iin sen ohjelmiston keskimääräisestä viikottaisesta kestosta.

– vrt. tekijänoikeuslain 48 § 3 mom. ja 22 a §

– tämä varaus on sopimusvaltioista käytössä tällä hetkellä tietävästi ainoastaan Belgiassa.

b) mahdollisuus evätä suoja julkiselta esittämiseltä siinä tapauksessa, että esitys on maksuton kotimaisen lainsäädännön tarkoittamassa mielessä.

– Tekijänoikeuslain 48 § koskee ainoastaan edelleenlähettämistä ja laitteeseen ottamista sekä yleisölle toisintamista elokuvateatterissa tai vastaavassa tilassa. Kieltoa säädettyä oli ensisijaisena tarkoituksena estää lähinnä ansiotarkoituksessa tapahtuva televisiolähetysten toisintaminen. Elokuvateattereita koskevan esityskiellon rationa oli pyrkimys estää lähinnä urheilukilpailujen yleisökato. Televisiovastaanotinten yleistyminen on tehnyt tarpeettomaksi sekä em. näytäntöjen järjestämisen että niitä koskevan säännöksen.

Televisiolähetysten maksuton toisintaminen yleisölle esimerkiksi hotelleissa ei siten ole kiellettyä. Varauma olisi sen vuoksi tehtävä.

c) mahdollisuus evätä suoja opetuskäyttöön tai yksityiseen käyttöön tapahtuvalla yleisradiolähetysten tai siihen sisältyvien valokuvien tallentamiselta tai kopioinnilta (koskee vain opetuskäyttöä, ei tieteellistä käyttöä)

– ks. tekijänoikeuslain 11 § ja 17 §, sekä valokuvain 5 ja 5 b §. Yksityinen käyttö on luvallista, samoin opetuskäyttö 17 §:n sopimussisänsäätönsä mukaan. Varauma olisi sen vuoksi tehtävä.

d) mahdollisuus evätä 1. artiklan d ja e-kohdan mukainen suoja valokuvilta ja niiden kopioilta.

– mahdollisuus valokuvien tallentamiseen, monentamiseen ja uudelleenlähettämiseen

e) mahdollisuus evätä suoja omilta ja alueellaan toimivilta, kansallisten lakien mukaista suojaa nauttivilta yleisradioyhtiöiltä

– ilman, että ristiriitaa syntyy a-kohdan vähimmäisehtojen kanssa.

Kansallisella lainsäädännöllä voidaan sopimuksen tarjoamaa suojaa rajoittaa kotimaisen yleisradioyhtiön osalta. Ulkomaiselle yhtiölle on a-kohdan poikkeusta lukuunottamatta aina taattava sopimuksen tarjoama minimisuoja.

f) mahdollisuus rajoittaa sopimuksen sovellettavuus toisen sopimusvaltion alueella sen lakien mukaisesti perustettuun ja sen alueelta lähetystoimintaa harjoittavaan radioyhtiöön

– Ruotsi on peruuttanut aikaisemmin tekemänsä tätä kohtaa koskevan varauksen.

2. Sopimusosapuolilla on oikeus poiketa televisiolähetysten suojasta omalla alueellaan (so. suoraan sopimuksen nojalla): a) edelleenlähettää, tallentaa sekä monentaa ajankohtaisen päiväntapahtuman sisältävä tallenne, jakaa johtimitse tai esittää julkisesti lyhyitä välähdyksiä lähetys-

sestä, joka kokonaisuudessaan tai osittain muodostaa kyseisen tapahtuman.

– ks. tekijänoikeuslain 21 § ja valokuvalain 9 §

b) yleisradiolähetyksistä tehtävien efemääristen tallenteiden osalta jotka radioyhtiö tekee omin välinein omia lähetyksiään varten

– ks. tekijänoikeuslain 22 § ja valokuvalain 12 §

3. Sopimuspuolet voivat omaa aluettaan koskien muodostaa toimivaltaisen elimen ratkaisemaan ne tilanteet, joissa radioyhtiö on mielivaltaisesti kieltäytynyt sallimasta artiklan 1 1b) kohdassa tarkoitettua jakelua yleisölle kaapelitse tai artiklan 1 1c) julkisen esittämisen tai asettanut tällaista lupaa varten kohtuuttomia ehtoja

– ks. tekijänoikeuslain 54 §

4 artikla

1. Sopimuksen suojaama yleisradiolähetyksen tallenne, valokuva tai näiden kopio voidaan, jos se on valmistettu alueella, jolla sopimusta ei sovelleta ja tuodaan sieltä sopimusvaltion alueelle, takavarikoida tällä alueella. Takavarikko edellyttää tallenteen laittomuutta eli sitä, ettei lähetysoikeudet omistava radioyhtiö ole antanut lupaa maahantuontiin.

-vrt. tekijänoikeuslain 58 §

2. Edellisen kappaleen määräystä voidaan soveltaa, kun sopimuksen suojaamaan lähetykseen sisältyvä valokuvan tallenne tai sen kopio tuodaan sopimusvaltion alueelle, jos se on valmistettu toisen sopimusvaltion alueella artiklan 3 ensimmäisen kappaleen d)-kohdan mukaisesti.

3. Takavarikko suoritetaan kunkin sopimusvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4. Sopimusvaltio ei ole velvollinen suojaamaan lähetykseen sisältyvän kuvan tallennetta, eikä sellaisen tallenteen kopiota, kun lähetys on peräisin toisen sopimusvaltion yleisradioyhtiöstä tai sen alueella lähetystoimintaa harjoittavasta yhtiöstä, jos sopimuspuoli on tehnyt artiklan 3 ensimmäisen kappaleen d)-kohdassa tarkoitettua varauman.

5 artikla

Sopimus suojaa sekä televisiolähetyksen kuvaa että ääntä. Suoja ei koske kuvasta erillään lähetettävää ääntä.

6 artikla

1. Artiklan 1 mukainen suoja ei loukkaa niitä oikeuksia, jotka televisiolähetys saattaa tuottaa kolmansille, kuten tekijöille, esiintyville taiteilijoille, äänitteiden tuottajille sekä esitysten järjestäjille.
2. Suoja ei myöskään loukkaa televisiolähetysten muilla perusteilla nauttimaa suojaa.

7 artikla

1. Sopimukseen voivat liittyä Euroopan neuvoston jäsenvaltiot
 - a) allekirjoittamisella ilman ratifiointiehtoa tai
 - b) allekirjoittamisella ratifiointiehdoin ja ratifiointiasiakirja tallettaen.
2. Ratifiointiasiakirja on talletettava Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan.

8 artikla

1. Sopimus astuu voimaan kuukausi sen jälkeen, kun kolme Euroopan neuvoston jäsentä on artiklan 7 mukaisesti allekirjoittanut sopimuksen ilman ratifiointiehtoa tai ratifioinut sen.
2. Sopimus astuu voimaan jokaista jäsentä sitovasti, joka sittemmin allekirjoittaa sopimuksen ilman ratifiointiehtoa tai joka ratifioi sen kuukausi allekirjoittamisen tai ratifiointiasiakirjan tallettamisen jälkeen.

9 artikla

1. Sopimuksen voimaantulon jälkeen voi mikä tahansa euroopalainen hallitus, joka ei ole Euroopan neuvoston jäsen, taikka mikä tahansa Euroopan ulkopuolinen hallitus, joka on poliittisesti sidoksissa johonkin Euroopan neuvoston jäsenvaltioon, liittyä sopimukseen saatuaan siihen Euroopan neuvoston ministerikomitean suostumuksen.
2. Liittyminen tapahtuu liittymisasiakirjan tallettamisella pääsihteerille ja astuu voimaan kuukauden kuluttua tallettamisesta.

10 artikla

Allekirjoittaminen, ratifiointi tai liittyminen merkitsee kaikkien sopimusmääräysten hyväksymistä. Jokaisen sopimusosapuolen on allekirjoittamisen tai tallettamisen yhteydessä ilmoitettava, mitä artiklan 3 ensimmäisen kappaleen varauksia se aikoo soveltaa.

11 artikla

Euroopan neuvoston pääsihteerin on neuvoston jäsenille, sopimukseen liittyneiden valtioiden hallituksille sekä kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamiseksi perustetun kansainvälisen liiton toimiston johtajalle annettava selvitys:

a) jokaisesta allekirjoittamisesta sekä mahdollisesti tehdyistä varaumista, ratifiointiasiakirjojen tallettamisesta sekä sopimuksen voimaantumispäivästä b) jokaisesta 9 artiklan mukaisesta liittymisasiakirjan tallettamisesta

c) jokaisesta selityksestä tai ilmoituksesta, joka on otettu vastaan artikloiden 12, 13 ja 14 mukaisesti

d) jokaisesta ministerikomitean artiklan 13 toisen kappaleen mukaisesta päätöksestä.

12 artikla

1. Sopimusta sovelletaan kunkin sopimuspuolen emämaan alueella.

2. Jokaisen sopimuspuolen tulee allekirjoittamisen ja ratifiointi- tai liittymisasiakirjan tallettamisen yhteydessä tai koska tahansa sen jälkeen ilmoittaa Euroopan neuvoston pääsihteerille, että sopimusta sovelletaan kaikilla tai joillakin niistä alueista, joiden kansainvälisistä yhteyksistä sopimusvaltio vastaa.

3. Jokainen hallitus, joka 2. kohdan mukaisesti on ilmoittanut sopimusta sovellettavan alueella, jonka kansainvälisistä yhteyksistä se vastaa, voi irtisanoa sopimuksen tältä osin artiklan 14 mukaisesti.

13 artikla

1. Tämä sopimus on voimassa määräämättömän ajan.

2. 1.1.1985 lukien mikään valtio ei voi olla tai tulla tämän sopimuksen osapuoleksi, ellei se myös ole liittynyt Rooman sopimukseen.

14 artikla

Jokainen sopimusvaltio voi omalta osaltaan lakata soveltamasta tätä sopimusta ilmoittamalla siitä etukäteen Euroopan neuvoston pääsihteerille. Sopimuksen ratifioineet maat

Euroopan neuvoston televisiolähetysten suojaa koskevaan sopimukseen on tähän mennessä liittynyt kymmenen valtiota: Belgia (1968) Espanja (1971), Norja (1968), Ranska (1961), Ruotsi (1961), Saksan liittotasaval-

ta (1967), Tanska (1961), Turkki (1976) ja Yhdistyneet Kuningaskunnat (1961). Pohjoismaista Suomi ja Islanti ovat siis ainoat, jotka eivät tähän mennessä ole ratifioineet sopimusta.

Euroopan televisiosopimus oli alunperin tarkoitettu väliaikaiseksi Vuoden 1965 lisäpöytäkirjalla sopimus kuitenkin muutettiin olemaan voimassa määräämättömän ajan.

Sopimuksen voimaantulon jälkeen on mikä tahansa eurooppalainen valtio voinut liittyä sopimukseen sen artiklan 9 mukaisesti saatuaan liittymiseensä neuvoston ministerikomitean suostumuksen Suomen on siten mahdollista liittyä sopimukseen Euroopan neuvoston ulkopuolisena valtiona. Vuonna 1965 laaditun lisäpöytäkirjan mukaisesti sopimukseen liittyminen edellyttää lisäksi, että ao. valtio on myös ratifioinut Rooman sopimuksen.

Tekijänoikeusneuvoston selvitys ja pyydetty lausunnot

Valmistelutyössä on oltu yhteydessä Ruotsiin ja Norjaan sekä Euroopan Yleisradioliittoon. Lisäksi on pyydetty alustavia kannanottoja Oy Yleisradio Ab:ltä, tekijänoikeusjärjestön edustajilta sekä kaapeli-TV -liitolta.

Yleisradioyhtiö ja tekijänoikeusjärjestöjen edustajat ovat ilmaisseet periaatteessa myönteisen suhtautumisensa sopimukseen liittymiseen osana tekijänoikeudellisen suojan kehittämissäpyrkimyksiä edellyttäen, ettei sopimukseen liittyminen aiheuta suuria lainsäädännöllisiä vaikeuksia. Elokuva- ja tuottajajärjestöt ovat myös alustavasti myönteisellä kannalla.

Kaapelilähetystoiminnan harjoittajat ovat esittäneet seuraavia näkökantoja:

Tekijänoikeudellisen suojan lisäämistä ei vastusteta, kunhan sitä ei käytetä jakelutekniikkaa kahlitsevasti. Keskeinen kysymys on käsitteen määrittely eli mikä on johtamiseksi tapahtuvaa lähettämistä: Päätoimintekijöiden tulisi pyrkiä suojelemaan kaapeliyhtiöitä. Myös laajemmat kulttuuri- ja viestintäpoliittiset näkökohdat tulisi ottaa huomioon siten, ettei ehjien kansallisten ohjelmistojen välittämistä vaikeuteta.

Kannanotoissa on toisaalta myös kiinnitetty huomiota teknisen ja lainsäädännöllisen kehityksen aiheuttamaan sopimuksen vanhentuneisuuteen.

Euroopan neuvoston televisiosopimuksen mahdollisen ratifioinnin edellyttämät lainmuutokset

Euroopan neuvoston sopimus tarjoaa lisäsuojaa yleisradioyhtiöiden signaalille muissa sopimusvaltioissa. Se on olennaisessa kohdissa samansisältöinen kuin voimassa olevan tekijänoikeuslain ao. säännökset.

Sopimuksen suhde tekijänoikeuslain 22 a §:n sopimuslissisään-
nökseen, jota 48 §:n 3 momentin nojalla sovelletaan myös radio- ja tele-
visiolähetystykseen, on kuitenkin ongelmallinen. Tekijänoikeuslain 22 a §:n
1 momentin (24.1.1986/54) säännös kuuluu: "Jos opetusministeriön hy-
väksymä lukuisia suomalaisia tekijöitä edustava järjestö on antanut luvan
siihen, että vapaasti etenevillä radioaalloilla lähetettävään radio- tai tele-
visiolähetystykseen sisältyvä teos saadaan sovitulla ehdoilla lähettää edel-
leen yleisön vastaanotettavaksi samanaikaisesti alkuperäisen lähetystyksen
kanssa lähetystä muuttamatta, luvan saaja voi luvan mukaisin ehdoin vas-
taavasti lähettää edelleen sellaisenkin lähetystyksen sisältyvän teoksen,
jonka tekijää järjestö ei edusta." Edelleenlähettäjän ja Kopiosto ry:n (ope-
tusministeriön hyväksymä järjestö) välillä solmittu sopimus tulee siten si-
tovaksi myös järjestön ulkopuoliseen tekijänoikeudenhaltijaan nähden.
Lain 48 §:n 3 momentin (24.1.1986/54) mukaan "lähetystyksen johtimitse
tapahtuvaan edelleenlähettämiseen sovelletaan vastaavasti, mitä 22 a
§:ssä on säädetty." Tämä viittaussäännös mahdollistaa siis johtimitse ta-
pahtuvan edelleenlähettämisen ilman lähettäjätöiden erityistä suostumus-
ta suoraan 22 a §:n lissisäännökseen nojalla, jos sopimus edelleenlähet-
tämistä solmitaan Kopiosto ry:n kanssa.

Ruotsin ja Norjan tekijänoikeuslaeissa on 22 a §:ää vastaava so-
pimuslissisäänns. Ruotsin 22 d §:ssä edellytetään kuitenkin yleis-
radiotöiden suostumusta edelleenlähettämiseen: "Har ett radio- eller tele-
visionsföretag ... för en sådan vidaresänding som avses i 22 d § första
stycket och som har skett med företagens samtycke, ..." Lain esitöissä vii-
tataan nimenomaisesti Euroopan neuvoston sopimukseen. Lähettäjätöiden
suostumusta edellytetään myös Norjan vastaavassa säännöksessä.
Tanskassa on edelleenlähettäminen toteutettu pakkolissisäännsellä,
ts. johtimitse tapahtuva edelleenlähettäminen voi tapahtua suoraan lain
nojalla ilman sopimusmenettelyä, mutta myös Tanskan laki edellyttää lä-
hettäjätöiden suostumusta. Ytöiden kieltäytyessä voidaan asia saattaa rat-
kaistavaksi välimiesmenettelyssä.

Rooman sopimuksen alkuperäiselle lähettäjätöidelle takaamaa yk-
sinomaista oikeutta evätä tai sallia lähetystyksenä eetteritse eli vapaasti
etenevillä radioaalloilla tapahtuva edelleenlähettäminen ei voida rajoittaa
lissisäännsin.

Edellä sanotun johdosta tekijänoikeusneuvosto on päätenyt siihen että
sopimukseen liittöminen aiheuttaisi ristiriidan tekijänoikeuslain 22 a §:n
ja 48 §:n 3 momentin viittaussäännsen kanssa.

Sopimukseen liittöminen edellyttäisi neuvoston käsityksen mukaan seu-
raavia muutoksia tekijänoikeuslakiin:

a) Jos halutaan taata koti- ja ulkomaisten yleisradiolähetysten yh-
denvertainen kohtelu, tulisi tekijänoikeuslain 48 §:n 3 momentin vii-
taussäänns kumota.

b) Kansallisella lainsäädännöllä voidaan, kuten 3 artiklan e-kohdan varauksessa käsiteltäessä on todettu, haluttaessa rajoittaa kotimaisen lähettäjätiedon oikeuksia. Tällöin olisi tehtävä sopimuksen 3 artiklan e-kohdassa tarkoitettu kotimaista yleisradioyhtiötä koskeva varaus, jolloin sopimus tältä osin suojaisi ainoastaan ulkomaista lähettäjätiedon. Lisäksi tekijänoikeuslain 48 §:n 3 momentin viittaussääntöön olisi lisättävä sana "kotimainen" esimerkiksi seuraavasti: "Lisäksi kotimaisen lähetyksen johtimista tapahtuvaan edelleenlähettämiseen sovelletaan vastaavasti, mitä 22 a §:ssä on säädetty."

Tekijänoikeuslakiin olisi myös lisättävä säännös laittoman tallenteen tallentamisen velvoitteesta, sopivimmin sen 58 §:ään.

Sopimukseen liittyessä olisi tehtävä artiklan 3 b ja c -kohtien mukaiset varaukset.

Todettakoon, että säädettyä tekijänoikeuslain 22 a §:n sopimussääntöä ja siihen liittyvää 48 §:n 3 momentin viittaussääntöä pyrkimyksenä oli tekijänoikeuden ja naapurioikeuksien haltijoiden, myös yleisradioyhtiön, asettaminen samanveroiseen asemaan johtimista tapahtuvan edelleenlähettämisen suhteen. Tämän rakennelman purkaminen muuttaisi vallitsevan tilanteen ja tarjoaisi yleisradiotoiminnan harjoittajalle muita oikeudenhaltijoita edullisemmän aseman.

Lopuksi

Tekijänoikeusneuvosto ei ole valmistelutyössään ryhtynyt arvioimaan sopimukseen liittymisen aiheuttamia viestintäpoliittisia vaikutuksia, vaan toteaa lopuksi, että Euroopan neuvoston sopimukseen liittyminen tarjoaisi ensisijaisesti lisäsuojaa yleisradiolähetyksen edelleenlähettämistä ja tallentamista vastaan muissa sopimusvaltioissa. Siten esimerkiksi Nackalähettimien kautta välitettyjen, Oy Yleisradio Ab:n ohjelmien jakelu kaapeliteitse Ruotsissa ei voisi tapahtua ilman lähettäjätiedon suostumusta, kuten ei myöskään Ruotsin televisio-ohjelmien kaapelijakelu Suomessa.